

ФЕСТИВАЛНИТЕ ДНИ УТВЪРЖДАВАТ НАШАТА ДРУЖБА

Разговор с главния диригент на Симфоничния оркестър на Краковското радио АНТОНИ ВИТ

Оркестърът на Краковското радио пристигна няколко часа преди първия си концерт и младият му диригент не беше никак свободен за интервю. Предстоеше му репетиция, за която по неговите думи нямало достатъчно време. Въпреки това, той бе любезен да отговори на поставените му въпроси.

— Другарю Вит, оркестърът, който ръководите, е един от водещите симфонични колективи във Вашата страна. Бихте ли разказали за някои по-интересни моменти от неговия творчески път?

— Диригент съм на този оркестър от няколко години и мога определено да кажа, че онова, за което мечтаех, докато се изграждах като музикант, вече получих чрез оркестъра. Това е солиден изграден състав, който би допаднал на всеки диригент, дори и с най-високи изисквания. Той съществува от тридесет и една години — доста

тъчен срок, за да бъдат създадени добри музикални традиции. Особено в случая е, че това е радиооркестър. Ние обикновено не изнасяме кон

церти така, както другите симфонични оркестри на филхармониите. Правим повече записи за радиото и телевизията. Към оркестъра съществува и хор от седемдесет души, но те не дойдоха на вашия фестивал.

Нашият симфоничен оркестър е гастролирал почти във всички социалистически страни, бил е също в Италия, Франция, САЩ, Япония и в много още страни, като винаги е получавал ласкави оценки.

— В първия си концерт оркестърът ще изпълни творбата на Цветан Цветанов „Празнична увертюра“. Бихте ли разказали за работата си над нея?

— Авторът е малко известен композитор у нас. И когато ни изпратиха нотите на това негово произведение, аз лично малко се изненадах, тъй като очаквах да ни

(Следва на стр. 2)

ФЕСТИВАЛНИТЕ ДНИ

УТВЪРЖДАВАТ НАШАТА ДРУЖБА

(Продължение от стр. 1)

се предложи произведение от някой популярен български композитор. Разбира се, след като ренетирахме творбата, останахме приятно изненадани от хубавата българска музика. Искам още веднаж да изразя съжаление за така лошо стеклите се обстоятелства около нашето пристигане. Вярвам, че русенската публика няма да остане разочарована от нашето изпълнение. Мисля, че интерпретацията на тази българска творба от нашия оркестър е сполучлива и верна.

— Какво бихте казали за българското музикално творчество?

— Изпитвам известно неудобство да отговоря на този въпрос, тъй като не съм добре запознат с музикалните произведения на българските композитори. Много съм слушал за Парашкев Хаджиев, Любомир Пипков, Панчо Владигеров и за още няколко имена, но за съжаление не познавам добре тяхното творчество. Преди две години с оркестъра посетихме Варна, където дирижирах едно произведение на Любомир Пипков. Нашата интерпретация

се посрещна добре от публиката.

— Споменахте, че сте посещавали нашата страна. Само еднократно или и друг път сте бил наш гост?

— Има ли поляк, който да не е идвал в България? Гостувал съм във вашата родина и няколко пъти като турист. Разбира се, аз много се радвам, че именно нашият оркестър бе определен да участва в този международен фестивал. Такова гостуване е не по-малко приятно, защото е свързано с музиката. Аз съм чувал от мои колеги-диригенти и музикални дейци високи оценки за фестивала „Мартенски музикални дни“, за неговата организация, публика и пр. Надявам се и моите впечатления да бъдат не по-малко хубави.

Вярвам, че през тези два дни в Русе българи и поляци ще изживеят съвместно приятни часове с музиката, с музикалното изкуство, което несъмнено ще утвърди и задълбочи нашата славянска дружба.

— Желая Ви успех!

Разговора води
Ценка ГИНКОВА